

2 K miesięcznie
z odsyłką.

Zagranicą miesięcznie 2 M. 30 f.,
3 fr. 50 ctn., 2 1/2 szyl. 70 cm. amer.
Tygodniowo w Krakowie 40 h.
z dostawą do domu 46 h.

Cena numeru pojedynczego **10h**

Redakcyjne otwarte są wolne od
spłaty pocztowej. — Redakcja
rękopisów nie zwraca i bezimiennych
listów nie uwzględnia.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partji socjalno-demokratycznej.
Wychodzi codziennie o godzinie 6 wieczorem.

Redakcja i Administracja
Kraków, Dunajewskiego 5.
Telefon Redakcji Nr. 396.
Telefon Administracji Nr. 2514.
Konto czekowe Nr. 34095.
Fach pocztowy na listy Nr. 116
Adres telegr.: Naprzód Kraków

Dział inseratowy:
ul. Gołębia L. 2.
(Róg ul. Brackiej)
Telefonu Nr. 1354
Konto czekowe 914

Wzrost ogłoszeń: Za miesiąc 400
za pół roku 36 h. Za rok 300 h.
za pół roku w nadmiarze 90 h.

Obrady Koła polskiego.

Zdobycie Radowic. — Kryzys gabinetowy w Rosji. — Konferencja sztokholmska odroczone do 9 września.

Koło polskie w Krakowie.

Wczoraj zbierają się posłowie w ratuszu krakowskim. Na ulicach zwykły niedzielny ruch, drobne garski obywateli interesujących się obradami Koła spacerują po placu WW. Świętych i ulicy Grodzkiej. Gęsto krążą reprezentanci ludu i stosownie do apelu „Czasu” „ewakuują” spacerujących. Na placu dominikańskim zbiera się około 200 „ewakuowanych” — rozlegają się śpiewy narodowe, na skutek czego policja wypierała dalej zastęp śpiewających, a pod magistratem ustawiają się podwójne kordony policyjne...

Tymczasem w „Kole” zdaje prezes sprawę z konferencji odbytych z prezyd. min. Seidlerem i min. spraw zagr. Czerniakiem.

Po przemówieniu prezesa, zgłosił tow. dr Bobrowski wniosek, by prezes zażądał natychmiastowego cofnięcia kordonu policyjnego; wniosek poparty przez posła Witosa uchwalono.

Prezes próbował przy pomocy zepsutego aparatu telefonicznie porozumieć się z dyrekcją policji. Tymczasem posłowie Wróbel i Bobrowski zażądali od dyrektora policji cofnięcia kordonów. Policja odmówiła, wobec czego Koło uchwaliło przerwać obrady, a posłowie krakowscy Daszyński, Zieleniewski, Marek, Tetmajer i Bobrowski udali się do dyrektora policji dla uskania usunięcia kordonu.

Wtedy dopiero — po powrocie posłów krakowskich podjęto obrady Koła.

Przed porządkiem dziennym uchwalono wniosek nagły posła Zieleniewskiego w sprawie uczczenia rocznicy 6 sierpnia oraz wniosek tow. Marka i posłów krakowskich w sprawie wybuchu w Mogile.

Następnie przedstawił tow. Moraczewski w półtoragodzinnym referacie stan sprawy polskiej oraz legionowej, poczem przedłożył rezolucję, którą w porannej prasie w całości skonfiskowano!

Posel gliwiński przyłączył się do wywodów poprzednich i wskazał na objawy budzącego się w kraju życia narodowego.

Pos. Jaworski ograniczył się do formalistycznej polemiki operującej niezwykłym patosem.

Tow. dr Diamand, dr Gliwiński i dr Łazarski wyjaśniają sprawę niedosłej audyencji u min. spraw zagran.

Posel Witos

Zwraca uwagę konserwatystom, że dziś jedynie potrzeba skonsolidowanego oddechu społeczeństwa — nie powinni okazywać, że się od niego różnią.

Mowca stawia odpowiednią rezolucję.

Do Koła wysłały pisma:

- 1) Obywatele m. Jasła (67 podp.)
- 2) Obywatele pow. jasielskiego (18 podp.)
- 3) Uchwała wiecu obywat. w Zakopanem

- 4) Uchwała wiecu w Boryslawie;
- 5) Pismo powiatu miechowskiego (1000 podp.);
- 6) Rezolucja zgromadzenia obyw. w Krakowie z 29 lipca;
- 7) Protest Lwowa (prof. Dąbrowski, dr Leńko, prof. dr Kazim. Panek, prof. Grabowski M., Bol. Wyślouch, Bolesław Enlenfeld);
- 8) Rezolucja zebr. obyw. w Samborze 2 sierpnia;
- 9) Rezolucja lwowska „Zrzeszenia” (29 arkuszy z podpisami);
- 10) Pismo młodzieży krak. „Znicz”, słuch. akad. sztuk pięknych, Koło niepodl. młodz., słuch. akad. handl.;
- 11) Pismo superarb. leg. w Krakowie;
- 12) Uchwała konferencji robotników zagłębia Jaworznickiego z dnia 5 sierpnia;
- 13) Komitetu Obywatelskiego z Gorlic;

Rezolucja pos. Daszyńskiego.

Na dzisiejszym posiedzeniu wygłosił poseł Daszyński przeszło godzinną mowę

Rozkaz pułk. Smigłego w trzecią rocznicę.

Żołnierze!

Trzeci rok minął od dnia, w którym ruszyliście zbrojnie zdobywać niepodległość Polski!

Czyż mam mówić w tę rocznicę o dziełach dokonanych, o trudzie żołnierskim? Mówią za mnie mogiły i wasze bliźni!

Czy mam mówić o wdzięczności Narodu, którego staliście się dumą i najistotniejszym wyrazem?

Niech Naród o tem mówi!

Idźcie na granicy trzech lat bojów stwierdzam tylko, że jesteście od 6 sierpnia 1914 r. żołnierzami polskimi.

W służbie Polski laliście swą krew, Polska Wam nadała żołnierski indygenat i poleciła go pieczy Waszego honoru. W ciężkich kryzysach honor ten był Wam niejednokrotnie jedyną busolą. Ten honor utrzymać zawsze nam wolno i prawa do tego nikt nam wzbronić nie może, jak nikt nie potrafi wzbronić prawa do umiarkowania na polu bitwy. On nam starczył przez trzy lata za sztandar, był nam głosem woli Narodu, nikomu nie pozwoliliśmy go sobie wydrzeć. Był państwowym herbem polskim w duszy wyrzuty. I któż się może tego herbu wyrzec?

Taki rozkaz daję na dalszą polską służbę Wam wszystkim, którzyście mej komendy słuchali. Los zrzucił, że jest to mój rozkaz ostatni. Więc żegnaj Was w tę rocznicę moi żołnierze i koledzy. Dziękuję w swoim imieniu i w imieniu Tego, który jest pierwszym żołnierzem Polski, za to, żeście swą krwią pomogli służyć Ojczyźnie.

Wiernie i dobrze pełniliście swą służbę. Największym mem szczęściem będzie wasze przekonanie, że i ja ją wiernie pełnił.

Modlin, 6 sierpnia 1917. Smigły płk. mp.

Z Królestwa Polskiego.

wystąpienie w T. Rady Stana.

„Kom. Inf.” Nr. 45 donosi: Z Rady Stanu wystąpił Stanisław Janicki, były dyrektor Dep. gospodarstwa społecznego, członek Stronnictwa Narodowego.

O usunięciu Studnickiego z T. Rady Stana.

Z Warszawy donoszą, iż T. R. Stanu na specjalnym posiedzeniu postanowiła usunąć ze swego składu p. Studnickiego i odnośny wniosek przedłożyła komisarzom okupacyjnym z u-motywowaniem, iż zachowuje się kompromitująco.

„Głos” stracony przez L. P. P.

Po rozłamie w LPP. i wystąpieniu większości tejże z t. zw. „Centrum Nar.” stała się sporna kwestya wspólnego organu — „Głosu”. Jak donosi warsz. „Nowa Gazeta” L. P. P. zostaje wykwitowaną z „Głosu”. Jej reprezentant W. Giełżyński usunął się z redakcji, której jedynym kierownikiem pozostał obecnie p. Młynarski.

„D. W. Ztg.” o aresztowaniu kom. Piłsudskiego.

W numerze poprzednim podaliśmy pierwszy wiadomość o cofnięciu przez Niemców ich oskarżenia przeciwko kom. Piłsudskiemu, jakoby użył do podróży fałszywego dokumentu.

Obecnie podajemy ów artykuł „D. W. Ztg.” w pełnym brzmieniu:

„Aresztowanie Piłsudskiego i jego osadzenie w twierdzy niemieckiej wywołało roztrząsania, które mogą zaciemnić istotny stan rzeczy.

Jak podano do wiadomości w Nr 201 „Warschauer Zeitung”, aresztowanie to nastąpiło, gdyż na tyłach wojska tak ciężko walczącego, zresztą także w obronie Polski, na froncie wschodnim, pod żadnym pozorem nie mogą być cierpienia rzeczy groźne dla bezpieczeństwa wojska.

Sprawy to nie będące na czasie i niebezpieczne machinacje „Polskiej organizacji wojskowej”, za którą odpowiedzialny jest przede wszystkim Piłsudski. Jego winą jest, że zachowanie się „Polskiej organizacji wojskowej”, która, jak się zdawało pierwotnie, chciała się rozplynąć w nowym wojsku polskim, stawało się coraz bardziej wrogiem w stosunku do mocarstw centralnych i że głosy jej podziemnych organizacji brzmiały coraz bardziej podlegające.

Na Piłsudskiego spada odpowiedzialność za to, że „Polska organizacja wojskowa” ostatnimi czasy wydała zaopatrzoną w liczne wskazówki instrukcję, celem stworzenia ściślejszej i całkowitej konspiracji.

„Polska organizacja wojskowa” zamierzała powołać do życia w ukryciu potajemne państwo

Zniesienie ograniczeń antypolskich w Rosyi.

Na mocy uchwały rządu tymczasowego w Rosyi, zniesione zostały ograniczenia prawne wobec Polaków, poddanych państw prowadzących wojnę z Rosyą.

Zarządzenia wspomniane, powzięte na plenarnem posiedzeniu w nocy z 29 na 30 czerwca przyznaje Polakom, poddanym państw wojującym z Rosyą, o ile wykażą się świadectwem centralnego wydziału opieki nad jeńcami wojennymi i cywilnymi, a więc organizacyi polskiej społecznej, prawa swobodnego zamieszkiwania w całej Rosyi, oraz znosi wszystkie ograniczenia praw osobistych i majątkowych i równa ich z poddanymi państw zaprzyjaźnionych z Rosyą.

Najważniejsze dwa ustępy odnośnego zarządzenia brzmią:

Par. 1. Osobom polskiej narodowości z wyjątkiem jeńców wojennych, poddanych państw wojujących z Rosyą, które przedstawią osobne osobiste świadectwa Centralnego Wydziału pomocy jeńcom Polakom, wydają miejscowe władze dokumenty, wedle przepisów ustawy, uprawniające do swobodnego zamieszkiwania w całym państwie rosyjskiem.

Par. W stosunku do osób polskiej narodowości, które przedstawią świadectwo Centralnego Wydziału pomocy jeńcom wojennym i cywilnym Polakom, znosi się wszystkie ograniczenia praw osobistych i majątkowych, ustanowionych bądź przez rozporządzenia administracyjne władz wojskowych lub cywilnych w stosunku do poddanych państw wojujących z Rosyą. Wymienione wyżej osoby korzystają z wszelkich praw, przysługujących poddanym mocarstw zaprzyjaźnionych.

Kryzys gabinetowy w Rosyi.

Petersburg. (B. K.) Kerenski wystosował do swego zastępcy w radzie ministrów Nekrasowa następujący list: Ponieważ mimo wszelkich starań nie mogę złożyć rządu tymczasowego w sposób odpowiadający nadzwyczajnej historycznej chwili, jaką kraj przechodzi, nie mogę też objąć odpowiedzialności za dalsze wypadki i proszę rząd tymczasowy, żeby mnie zwolnił ze wszystkich moich funkcji.

Rząd postanowił nie przyjąć dymisji Kierenskiego.

Petersburg. (B. K.) Na konferencji rady ministrów z reprezentantami stronnictw, ministrów spraw zagran. Tereszczenko i minister spraw wewnętrznych Czeretelli wskazali na konieczność zupełnej jedności wszystkich stronnictw, aby kraj uratować z ciężkiego przesilenia.

O g. 6 rano zreasumował minister Tereszczenko debatę i dał wyraz nadziei, że zadokumentowana przez wszystkie partie gotowość do porozumienia się jest rękojmią, iż ojczyzna będzie uratowana. Potem posiedzenie przerwano, aby stronnictwom umożliwić porozumienie się co do sposobu załatwienia swoich konfliktów. Po podjęciu posiedzenia główne partie polityczne, mianowicie socyalni demokraci, socyalni rewolucyoniści i radykalni demokraci złożyli oświadczenie, że są gotowi powierzyć Kierenskiemu przywrócenie rządu tymczasowego pod dwoma następującymi warunkami: 1. Socyalisci postawili warunek, że nowy rząd pozostanie wiernym oświadczeniu z 21 lipca. 2. Kadeci postawili warunek, że rząd w swojej całej polityce będzie miał zupełną swobodę i niezależność od wpływu i nacisku innych partyi politycznych.

Wszystkie oświadczenia były przejęte ogólnem zaufaniem do Kierenskiego, jako do jedynego człowieka, który posiada autorytet do rządzenia krajem.

Minister rolnictwa Czernow, podał się również do dymisji.

Według Biura Reutersa rokowania między rządem a kadetami co do utworzenia nowego gabinetu zerwały się. Aksentjew, przewodniczący Wydziału wykonawczego Rady chłopów został mianowany ministrem spraw wewnętrznych.

Sonnino i Lloyd George o wojnie i pokoju.

Sztokholm. (B. K.) W Hali Królowej w Londynie odbył swoje zebranie nowy komitet dla celów wojennych. Wzięli w niem udział wło-

